

Sygn. akt I C 192/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lipca 2017 r. w P.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko T. K.

o zapłatę

o r z e k a :

Powództwo oddala.

Sygn. akt I C 192/17 upr

UZASADNIENIE

(...) S.A. z siedzibą we W. wytoczył powództwo przeciwko T. K. o zapłatę kwoty 322,97 zł oraz zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wskazał, iż nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 20 stycznia 2016r. wierzytelności od wierzyciela pierwotnego ((...) Sp. z o.o. S.K.A. dawniej (...)S.A.) wynikającą z ramowej umowy pożyczki z dnia 12 czerwca 2015r. Pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczki na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. Pomimo upływu terminu płatności rat określonych w harmonogramie pożyczki, pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania. W następstwie powyższego niespłacona kwota stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w dniu 12 lipca 2015r. Na wartość przedmiotu sporu składa się :

- kwota 300 zł stanowiącą należność główną,
- kwota 42,15 zł odsetki karne naliczone przez wierzyciela pierwotnego,
- 10,82 zł odsetki za opóźnienie naliczone od dnia 21 stycznia 2016r. do dnia 26 lipca 2016r.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu pozwany w ustawowym terminie wywiódł sprzeciw, w którym zaprzeczył twierdzeniom zawartym w pozwie. Pozwany wskazał, iż nie zawarł żadnej umowy, na którą powołuje się strona powoda, a w dniu 12 czerwca 2015r. dokonano kradzieży jego dowodu osobistego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Roszczenie powoda nie było zasadne, albowiem nie zostało przez powoda udowodnione.

Powód zobowiązany był do udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a ponadto w myśl art. 232 kpc ciążył na nim obowiązek wskazywania dowodów, z których wywodził skutki prawne. (patrz wyrok SN z 17 XII 1996r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76; podobnie również wyrok sądu apelacyjnego w Białymstoku z 21 X 2003 r., I A Ca 516/03, OSP 2004/9/118; wyrok SN z 7 X 1998r., II UKN 244/98, OSNP 1999/20/662).

Wskazać należy, iż umowa cesji wierzytelności jest dokumentem prywatnym i stanowi jedynie dowód na to, że osoba, która ją podpisała złożyła oświadczenie określonej treści i w danej formie (art. 245 kpc). Natomiast nie stanowi dowodu na istnienie wierzytelności nią objętych i w tym zakresie to na powodzie, który wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne spoczywa ciężar wykazania istnienia wierzytelności. Dokument ten może być co najwyżej jedynie dowodem na to, iż umowa przelewu wierzytelności pomiędzy wskazanymi podmiotami została zawarta. Skuteczność cesji wierzytelności jest zaś zależna od istnienia zobowiązania nią objętego. Powyższego nie zmienia również załączony przez stronę powodową wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności. Jest to bowiem jedynie element umowy o przelew wierzytelności i nie stanowi dowodu na istnienie wierzytelności w nim opisanej. Przedstawiona przez powoda umowy sprzedaży wierzytelności może stanowić jedynie dowód na potwierdzenie okoliczności zawarcia umów cesji wierzytelności. Nie dowodzi natomiast wysokości wierzytelności mającej przysługiwać powodowi. Dowodem na istnienie wierzytelności nie jest także kopia ramowej umowy pożyczki, która nie zawiera żadnych danych mających precyzować pożyczkę będącą podstawą roszczenia. Dowodami na istnienie wierzytelności nie są także harmonogram , regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną oraz wydruki potwierdzenia warunków umowy oraz i wypłaty środków , a także adresowana do pozwanego informacja o wysokości zadłużenia. Nadto powód nie przedstawił dowodu, iż informacja taka została faktycznie pozwanemu doręczona.

Mają na uwadze, iż w niniejszej sprawie powód, nie przedstawił dowodów, które w dostateczny sposób uzasadniałyby twierdzenie o istnieniu wierzytelności, Sąd powództwo oddalił.